

JUNI 2023

Informatieblad

Van harte nodig ik u uit om Sacramentsdag op zondag 11 juni a.s. plechtig te komen vieren in Gerwen! De Mis met drie heren begint om 10.30 uur, waarna de Sacramentsprocessie zal volgen. Dit feest van geloof zetten we in de namiddag met veel gezelligheid voort in de tuin rond de oude St. Clemenskerk.

Ja, een feest van geloof! Jezus vraagt geloof van ons, en zal het belonen. We weten dat wanneer de priester de consecratiewoorden spreekt over het hostiebrood, dit het Lichaam van Jezus wordt, en dat wanneer hij de woorden over de wijn spreekt, dit Zijn Bloed wordt. Jezus neemt de gedaante aan van brood, anders zouden wij Hem niet durven nuttigen. We zien het Lichaam of Bloed niet, omdat ze de kenmerken van brood en wijn blijven hebben, maar we weten door het geloof dat ze er zijn. Wij geloven aan Zijn echte aanwezigheid.

Op 18 april jl., in de vroege avond, mocht ik, met mijn familie op reis in Italië, vlak voor het eucharistisch wonder van Lanciano staan. Deo gratias! Ik was zeer onder de indruk, want het bestaat al sinds 750 n. Chr.. Het is gebeurd in de kerk van de HH. Legontianus en Domitianus, toen een Basiliaanse monnik twijfelde aan de aanwezigheid van Jezus in de H. Eucharistie. Nadat hij in de Romeinse ritus het hostiebrood en de wijn had geconsacreerd, veranderde de Hostie plotseling in zichtbaar Vlees en het kostbaar Bloed in zichtbaar Bloed, dat stonde in vijf bolletjes van verschillende vorm en grootte.

In 1971 werden het Vlees en Bloed wetenschappelijk onderzocht door Professor dr. Odoardo Linoli, docent anatomie en weefselonderzoek, chemie en klinische microscopie. Hij werd bijgestaan door Professor Ruggero Bertelli, voormalig hoogleraar weefselonderzoek aan de universiteit van Siena. Hun bevindingen waren verbazingwekkend! Het Vlees werd onder een microscoop geïdentificeerd als menselijk vlees van de linker hartkamer. Het Bloed is van bloedgroep AB. Het Vlees en het Bloed stemmen daarin overeen. Het is dezelfde bloedgroep die men heeft aangetroffen op de Lijkwade van Turijn. Bovendien hadden de eiwitten in het onderzochte Bloed dezelfde verhoudingen als in vers normaal bloed. Het feit dat het Vlees en Bloed gedurende bijna 13 eeuwen bewaard zijn gebleven, hoewel aan natuurlijke omstandigheden blootgesteld, is op zich al een wonder. De bevindingen van Professor Linoli werden in 1971 gepubliceerd in "Quaderni Scavo di Diagnostica Clinica e di Laboratorio". Een wetenschappelijke commissie bevestigde in 1973 zijn bevindingen.

Dat dit eucharistisch wonder en de wetenschappelijke bewijzen die het ondersteunen, mogen helpen ons geloof in de werkelijke tegenwoordigheid van Jezus in de H. Eucharistie te bevestigen en te versterken in een tijd waarin velen daaraan gewoonweg voorbijgaan, velen daaraan twifelen. En dat mede hierdoor onze vreugde op de 11^e juni extra groot mag zijn, de dag van ons geloofsfeest, waarop ik u allen hoop te mogen verwelkomen. Tot dan!

Pater Carlo de Beer

Brief van de Algemeen-Overste

aan de Vrienden en Weldoeners
van de Priesterbroederschap
St. Pius X, nr. 92

“Alleen de zuiverheid van hart bewaart de
zuiverheid van geloof in ons.”

Beste Gelovigen, Vrienden en Weldoeners,

In de historische omstandigheden die de onze zijn, heeft God de Priesterbroederschap St. Pius X tot een heel bijzondere strijd voor het geloof geroepen. Het gaat er voor ons om het te bewaren, te belijden, te beminnen en door te geven. Het is belangrijk om de onderliggende redenen van die strijd, de vereisten ervan en datgene waartoe het ons moet leiden goed te begrijpen, teneinde er alle consequenties voor onze zielen uit te trekken.

Geloof, de onaantastbare hoeksteen

Het geloof loopt, hier op aarde, vooruit op de aanschouwing van God die we zullen genieten in de eeuwigheid, en waarvoor het plaats zal maken. Het is de bovennatuurlijke kennis van God, en alles wat dit aangaat, zonder mogelijkheid tot dwaling. Om die reden is het geloof een ondeelbaar geheel dat we ontvangen door de goedheid van God, die ons de kennis meedeelt die Hij van zichzelf heeft. In dat opzicht is het heel begrijpelijk dat het geloof de uitdrukking van de waarheid bij uitnemendheid is: de bovennatuurlijke waarheid die aan de zielen wordt verleend zonder de minste mogelijkheid tot dwaling.

Het is iets heel anders dan de persoonlijke mening of waardering van iemand die zijn eigen “waarheid” verkiest boven een andere, al naargelang zijn oordeel of ervaring; een dergelijke waarheid komt veeleer overeen met het “geloof” van een vrijdenker, ontdaan van elk bovennatuurlijk element, en verlaagd tot het niveau van een politieke en fundamenteel betwistbare keuzemogelijkheid. Het geloof is een kennis van een andere, in wezen bovennatuurlijke orde, waarin wij de absolute garantie hebben ons niet te vergissen, want de minste dwaling zou onverenigbaar zijn met de goddelijke waarheid. Een waarheid die immers slechts één enkele zweem van dwaling bevatte, zou eenvoudigweg ophouden goddelijk te zijn en de waarheid te zijn. Bijvoorbeeld: een Christus die zowel waarlijk God als waarlijk mens, Koning als Profeet was, maar zonder ook Verlosser te zijn, zou niet de ware Christus van ons geloof zijn. Hij zou evenmin een “mindere Christus” zijn, – iets wat niet kan bestaan – maar eenvoudigweg iets anders. Eén enkele dwaling tast onvermijdelijk heel het gebouw van het geloof en van het dogma aan, net zoals enkele druppels vergif volstaan om een grote hoeveelheid water ongeschikt voor consumptie te maken.

Strijd voor het geloof, in de Kerk en in de Broederschap

Die achtergrondkennis is onontbeerlijk om goed te begrijpen waarom de Kerk, heel haar geschiedenis lang, de verdediging van het geloof als eerste bekommernis heeft gehad, op het gevaar af te twisten, te veroordelen, vervolging te ondergaan, om deze of gene uitdrukking van het dogma te verdedigen. De minste toegeving op dat vlak zou verraad aan Onze Heer, aan haar zending en aan de zielen hebben betekend.

De mens is immers gemaakt om God te kennen, en in het bijzonder om Hem via Onze Heer Jezus Christus te kennen: “Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die in de schoot van de Vader is, Hij heeft Hem doen kennen”. (*Jh. 1, 18*) Zonder die kennis die ons alleen door het geloof wordt aangereikt, is het onmogelijk om God te behagen en naar Hem toe te gaan.

Onmogelijk Hem te kennen en, bijgevolg, hem te beschouwen, in Hem zijn eigen geluk te vinden, Hem te beminnen en te dienen, want men kan niet zijn hart geven noch zijn wil opdragen aan een onbekende. Het geloof behouden, is letterlijk een kwestie van leven of dood. Het geestelijk leven hier op aarde is onmogelijk zonder de instemming van heel ons verstand met de goddelijke waarheid in haar volkomenheid. Het is dat bezit van Onze Heer zelf, de vleesgeworden en door het geloof kenbaar geworden Waarheid, dat de voorwaarde en de eerste oorzaak is van het christelijk leven, begin van het eeuwig leven.

We mogen dat nooit vergeten: wanneer de Broederschap als zodanig, of elkeen van ons in zijn dagelijks leven, wordt geroepen om het geloof in het openbaar te belijden en te verdedigen, dan gaat het er niet om een persoonlijke optie of een nuance aan te voeren die ons gepaster zou lijken. Het gaat eenvoudigweg om een belijdenis die absoluut noodzakelijk is de zielen Onze Heer te laten kennen zoals Hij is, en om hun hele bestaan, in de tijd en in de eeuwigheid, op te bouwen rond diezelfde kennis en in overeenstemming daarmee. Dat christelijke leven is heel zeldzaam geworden vandaag, want het geloof zelf, dat als enige zoiets mogelijk maakt, is aan het verdwijnen.

Maar wat moeten wij doen opdat het leven, eigen aan “de rechtvaardige die uit het geloof leeft”, in ons vrucht draagt? Wat moeten wij doen om ons niet te beperken tot een zuiver formele instemming met het geloof, maar ons geluk te vinden in het bezit van de waarheid? Wij moeten het geloof in ons zijn eigen uitwerking laten hebben, te weten de zuivering van het hart: zo zal elk obstakel worden overwonnen dat de volmaakte instemming van onze ziel met Onze Heer in de weg staat, [Hij] die zowel Waarheid is waarnaar met het verstand wordt gezocht als hoogste Goed waarnaar met het hart wordt gezocht.

Onvervalst geloof zuivert het hart.

Geloof dat niet oppervlakkig of dood is, zal een ziel ingrijpend veranderen, eerst en vooral door de zuiverheid erin voort te brengen. Dat is logisch en gemakkelijk te begrijpen, want wie leeft uit het geloof geeft zijn eigen leven vorm conform een hoger ideaal: bijgevolg neemt hij afstand van al wat lager is en een mogelijk obstakel is voor zijn verandering. Met andere woorden: het onvervalste geloof, vergezeld van naastenliefde, verheft een ziel en zodoende neemt de ziel afstand van al wat aards of werelds is. Ze neemt afstand van alle onzuiverheid.

Laten we een voorbeeld nemen dat de H. Thomas graag gebruikte: een metaal wordt onzuiver als het met een minder edel metaal wordt gelegeerd. Zilver is niet onzuiver door legering met goud; maar het is het wel door legering met lood. Idem voor de ziel, die meer waardigheid bezit dan alle tijdelijke

en lichamelijke schepselen: zij wordt onzuiver gemaakt als ze zich aan die laatste onderwerpt door een ongeordende liefde of gehechtheid. Zij wordt van die smet gezuiverd door de tegenovergestelde beweging, namelijk wanneer zij streeft naar wat boven haar is, naar God. Het spreekt voor zich dat die beweging afhangt van het geloof, het enige wat dit haar mogelijk maakt: om dichter bij God te kunnen komen, moet men Hem kennen, en om Hem te kunnen kennen, moet men in Hem geloven. En dat is de reden waarom het eerste uitgangspunt voor de zuivering van het hart het geloof is. En als dat geloof zijn vervolmaking vindt in een onvervalste naastenliefde zal het een volmaakte zuivering bewerken.

Het geloof sluit namelijk op de eerste plaats de onzuiverheid uit, die daaraan tegengesteld is: de onzuiverheid van de dwaling in het verstand. Maar als men het laat inwerken, als men het de ziel ingrijpend laat veranderen, dan vernietigt het uiteindelijk elke morele onzuiverheid, elk obstakel dat de volmaakte vereniging van de ziel met Onze Heer in de weg staat. Dat betekent dat het na het verstand ook het hart zuivert – en dus vrij maakt. Dat is de betekenis van de uitdrukking: “de rechtvaardige leeft uit het geloof”.

Een zuivere ziel straalt geloof uit en getuigt ervan.

“Wanneer dus uw oog helder is, zal heel uw lichaam verlicht zijn.” (Mt. 6, 22) Dat is hoe Onze Heer deze fundamentele waarheid uitdrukte en onderwees. Met andere woorden, de eerste geloofsbelijdenis die Hij van elke ziel verwacht, is die van een verlicht bestaan, dat de zichtbare weerspiegeling is van wat het oog van het verstand in het geloof beschouwt. Dat is wat het leven van een ziel al zijn waarde geeft, en het diep apostolisch maakt, in staat om anderen mee te trekken. Want men kan dat licht niet verstoppen. En hoe dieper de wereld in de duisternis van de zonde verzinkt, hoe feller dat licht schijnt.

Wanneer een ziel diep verenigd met Onze Heer leeft, wanneer haar hele levenswandel doordrongen is van het verlangen Hem te behagen en aan Hem gelijkvormig te worden, Zijn deugden in zich te reproduceren, alles uit liefde voor Hem te volbrengen, dan straalt haar leven zó dat ze werkelijk een licht voor de wereld is. Het is daarom dat de wereld – altijd al, maar vooral vandaag – niet ongevoelig kan blijven voor het getuigenis van de zuiverheid: ofwel wordt ze er diep door gesticht, ofwel wordt ze razend wegens het impliciete verwijt dat ze krijgt. Dat getuigenis verdeelt zoals elke uiting van de waarheid dat doet.

Geloof zonder zuiverheid van het hart is in gevaar.

Laten we nooit de enge band tussen geloof en zuiverheid uit het oog verliezen: we kunnen God niet waarachtig kennen zonder door die kennis te worden

gezuiverd; en tezelfdertijd kunnen we niet beweren Hem te kennen zonder de zuiverheid. Er is als het ware een dubbele zuiverheid of, beter gezegd, de zuiverheid speelt een dubbele rol in het geestelijk leven en het geloofsleven: enerzijds is de zuiverheid van het hart de uitwerking van het geloof, maar anderzijds maakt ze ook de ziel ontvankelijk voor de kennis en de aanschouwing van God. Met andere woorden: zuiverheid is zowel gevolg als oorzaak; een beetje zoals de maan, die in staat is om licht te ontvangen, maar ook te verbreiden door weerkaatsing.

Daaruit volgt dat de beste garantie om het geloof te bewaren op de eerste plaats ligt in de voortdurende inspanning om de zuiverheid te onderhouden, en in de liefde voor deze deugd. Elke andere inspanning zou ijdel zijn, indien ze niet met dat resultaat werd bekroond.

Gewoonlijk bekoort de demon – als gewiekste psycholoog en kenner van de mensenziel, van haar zwakheden en haar neigingen – een goede christen niet onmiddellijk met de geloofsafval. Dat zou grotesk zijn. Hij probeert veeleer langzaam op hem in te werken, door hem de geest van de wereld tot zich te laten nemen, door hem geleidelijk te verzwakken via een leven in compromis met de wereld, een leven dat steeds vreemder wordt aan de vereisten van het geloof, en dat erin slaagt, op welke manier dan ook, de zuivering van het hart te verhinderen. Zo blijft het geloof ondoelmatig, zwak, ontdaan, niet van zijn dogmatische inhoud, maar van zijn kracht, beroofd van zijn vermogen om een ziel ingrijpend te veranderen en om leven te verwekken en te behouden.

Het is het drama van veel christenen die het geloof hebben verloren zonder het te beseffen, zonder het te merken, zelfs zonder het te willen, zonder een daad van geloofsafval in de eigenlijke zin, maar alleen door zich mee te laten voeren met de stroom van de wereld. Wat kwamen die zielen tekort? Zeker, ze hadden de sacramenten, het geloof, misschien zelfs goede gewoonten ... maar hun hart was waarschijnlijk niet gezuiverd of afdoende beschermd. Het is een drama dat – we moeten het met bescheidenheid erkennen – op lange termijn ook het onze zou kunnen worden.

Het is ook het drama dat, toegepast op een collectiviteit, aan verschillende crises in de Kerk ten grondslag ligt, dat in schisma en ketterij is uitgemond. Volledige volkeren waren bereid om het katholieke geloof te verlaten, en daarmee ook de Kerk, want hun geloof was geleidelijk aan verzwakt; in sommige gevallen was het zelfs onbeduidend geworden: het oefende geen werkelijke invloed op de harten meer uit. Het was oppervlakkig gebleven: het verlichtte nog zo goed en zo kwaad als het kon hun verstand, maar zonder de zielen ingrijpend te veranderen, zonder zijn stempel op hun leven te drukken. Het modernisme zelf vindt zijn oorsprong en succes in een verlangen zich

tot elke prijs te verzoenen met een wereld die onverschillig staat tegenover God, met de geest, de mentaliteit, de beginselen daarvan. Men wilde blijven geloven, zolang men maar in harmonie met de moderne maatschappij kon leven, en die laatste in haar intellectuele en morele evolutie kon volgen. Om dat te bereiken verkoos men om het geloof te wijzigen, de vereisten ervan, de uitwerking ervan in de ziel, veeleer dan het te verwelkomen zoals God het ons geeft, en het vrucht te laten dragen: de toestand die daaruit voortkomt, en waarin de Kerk zich vandaag bevindt, toont goed aan hoe de teloorgang van het geloof gepaard gaat met die van de zeden.

Dat alles is dus terug te brengen tot een probleem van zuiverheid, in de diepste betekenis van het begrip. Maar wat gebeurt er met de ziel die door dat gebrek wordt verzwakt?

Blinden en slaven

Wanneer de ziel zich beetje bij beetje laat besmetten en beheersen door de geest van de wereld en door de onzuiverheid, worden haar geestelijke vermogens aangetast, wat soms onherstelbare gevolgen met zich meebrengt.

Eerst en vooral is het haar verstand dat wordt verduisterd: ze slaagt er niet meer in wat werkelijk goed is te onderscheiden van wat kwaad is en, als gevolg daarvan, slaagt ze er niet meer in om zich erop toe te leggen het goede na te streven en het kwade te vermijden. Ze wordt namelijk onderworpen aan, en afhankelijk van, schijnbaar goede dingen die haar geestelijk verblinden. Dat heeft een zeer ernstige weerslag op de beoefening van de wijsheid, [de deugd] die wordt geacht de ziel te leiden bij het kiezen van de geschikte middelen om haar zedelijke vervolmaking te bereiken. Een dergelijke ziel zal niet langer in staat zijn om te luisteren of zich te laten adviseren, om zichzelf te leiden: overhaast, niet in staat tot bedachtzaamheid en standvastigheid, veroordeelt ze zichzelf tot ongelukkige keuzes die heel haar bestaan dreigen te bepalen.

Vervolgens wordt ook de wil, het vermogen van de ziel om met het goede in te stemmen, ernstig aangetast door de onzuiverheid van het hart. De liefde voor God wordt vervangen door de liefde voor zichzelf: ondanks de indruk vrij te zijn wordt de ziel slaaf van zichzelf. Dat kan haar drijven tot de verachting van God en van de godsdienst, want die laatste(n) herinneren haar onvermijdelijk aan haar dwalingen. Dat kan nog verder gaan, want de gehechtheid aan het huidige leven en de schijnbaar goede dingen ervan kan in de ziel een zodanige wanorde scheppen dat er een afkeer ontstaat van al het geestelijke, zelfs een wanhoop met betrekking tot het eeuwige leven. Dat is de oorsprong van de verholen woede en wanhoop die we bij heel wat van

onze tijdgenoten aantreffen. Dat is vooral de stille en verraderlijke oorsprong van het geloofsverlies.

Wat moeten we doen?

Eerst en vooral mogen we ons niet laten ontmoedigen. Het is een kwestie van leven of dood en we moeten goed onthouden dat het de genade van God is die het mogelijk maakt om de strijd te voeren waarover we het hebben gehad. Die laatste vloeit rechtstreeks voort uit het geloof en is strikt daarmee verbonden. Het gaat niet om een bijkomstige strijd, maar om de strijd bij uitstek.

Dat gezegd zijnde, moeten we erkennen dat we niet voldoende over de zuiverheid en het aankweken van die deugd spreken. Er is een valse schroom die ons weigerachtig maakt om dit onderwerp te bespreken zoals het verdient te worden besproken. Helaas roept die deugd dikwijls iets uiterst terughoudends en persoonlijks op, iets waar slechts binnen het Sacrament van de Biecht over zou kunnen worden gesproken. Dat is een grote vergissing. Men moet regelmatig met kinderen en jongvolwassenen over die deugd spreken, in aan hun leeftijd aangepaste bewoordingen welteverstaan. Dat is een plicht voor alle opvoeders, zowel geestelijken als leken. We moeten de jongeren voorbereiden op de grote gevechten die ze zullen moeten leveren. En daarom moeten we twee dingen onthouden.

Ten eerste: de zuiverheid oefent een heel sterke aantrekkingskracht uit op fijngevoelige zielen die nog niet door de wereld zijn bezoedeld en nog onder invloed van de genade zijn. We moeten dit beseffen en er profijt uit halen. De menselijke natuur is geschapen om zich toe te wijden en op te offeren aan grote idealen die het hogere in haar aanspreken, en haar elk obstakel doen overwinnen. En aangezien dat eigen is aan de menselijke natuur, verandert dat niet met de eeuwen en ook niet in de moderniteit: hoe meer iets kost, hoe meer het de vurige ziel van de jeugd aantrekt, die zich ervan bewust is dat ze aan haar toekomst bouwt. Goed opgevoed en goed voorbereid, zal ze alle noodzakelijke bouwstenen bezitten om de vereiste wijsheid aan de dag te leggen bij het nastreven van dat ideaal. Maar we hebben niet het recht haar niet de kennis, de raad en de voorbeelden aan te reiken die ze nodig heeft.

Ten tweede: er zijn twee tegengestelde klippen te vermijden bij het aankweken van de zuiverheid. We worden immers gemakkelijk het slachtoffer van een dialectiek tussen twee dwalingen, die we dikwijls denken te kunnen omzeilen door een bedrieglijke gulden middenweg te vinden. Het gaat enerzijds om het puritanisme, namelijk de verenging van zuiverheid tot een streng wetboek van toe te passen uiterlijke regels. Dat is een nogal voor de hand liggende

karikatuur, want men dreigt de zuiverheid, en alles wat daarmee verband houdt, te beoordelen aan de hand van een formele strengheid. Niets is helaas doeltreffender om de jeugd een cultus van het uiterlijke bij te brengen en haar van het wezenlijke weg te houden. Anderzijds is er het liberale model, dat de neiging zal hebben om elke uiterlijke regel te misprijzen, ten voordele van een pseudo-vrijheid van denken die aan geen enkele norm onderhevig is. In het eerste geval zal men de neiging hebben om het kwaad overal te zien (behalve in datgene waar het op de eerste plaats in schuilt); in het tweede geval zal men de neiging hebben om het nergens te zien. Het grote gevaar zou dan dat zijn om een soort gulden middenweg te zoeken, een compromis tussen strengheid en laksheid, door die twee uitersten af te wijzen. Laten we die dialectiek die niet echt iets nuttigs oplevert achterwege. Een dergelijk vergelijk kan geen referentiepunt zijn; het dreigt opvoeders voor altijd te misleiden en te ontmoedigen.

De ware zuivering van het hart is iets anders: zij bestaat uit de zoektocht naar de zuiverheid als deugd, die rechtstreeks voortvloeit uit het geloof, die de ziel ingrijpend verandert, die het hogere in haar aanspreekt – datgene waarvoor ze is gemaakt –, die het de ziel mogelijk maakt om sterker te worden, die haar geneigd maakt om het goede na te streven en zo haar vervolmaking te vinden. De zuiverheid is niet alleen de uitkomst van een reeks gevaren die we succesvol vermijden; zij is de voorwaarde om Onze Heer te kennen zoals de Apostelen Hem hebben gekend, overweldigd als ze waren door Zijn Persoon en ontstoken van het verlangen om alles aan Hem op te offeren: “En wij hebben Zijn glorie aanschouwd, een glorie als van de Eengeborene uit de Vader, vol van genade en waarheid”. (*Jh. 1, 14*) De zuiverheid is de noodzakelijke voorwaarde om het Evangelie te lezen, niet zoals de dialogen van Plato of de fabels van Aesopus, maar als het boek dat nog in staat is om te bekeren, de ziel te veranderen en de wereld te veranderen. Zij is de voorwaarde om vrij te zijn.

Wanneer het doel duidelijk en gekend is in het licht van het geloof, wanneer de geschikte middelen om het te bereiken er ook zijn, wanneer de ziel begrijpt dat haar vervolmaking en geluk daarvan afhangen, wanneer zij wordt bevrijd van elk obstakel, dan is zij tot alles in staat om het te bereiken.

God zegene u!

Menzingen, 23 april 2023
Zondag van de Goede Herder

Don Davide Pagliarani, Algemeen-Overste

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Koningin van de Belijders, bid voor ons.

Verheffen wij opnieuw onze blikken ten hemel en laten wij onze ogen bewonderend gaan langs die ontelbare scharen uit alle stammen en standen, uit alle volkeren en talen, die met de palm van de zegepraal in de hand het Lam, Wiens troon zij omringen, jubelend toewuiven. De kroon van de martelaren siert hun slapen niet, omdat zij hun bloed voor Christus niet hebben gestort, hoe vurig zij ook naar die eer hunkerden.

Wat dan hun roem is?

Zij hebben de Heer gediend met een oprechtheid, een vurigheid, een trouw, die hun weerga niet vonden en edelmoedig zijn zij in de voetstappen van Jezus Christus getreden, want rusteloos hebben zij zich beijverd om Zijn lessen in daden om te zetten.

Geen grotere verscheidenheid in de groepen van de zaligen dan in de rijen van de belijders. Men aanschouwt er die een leven van gebed en boete hebben geleid zoals de arme van Assisi; anderen waren veroveraars en schitterden door stoute en grootse ondernemingen zoals de H.

Franciscus Xaverius, de apostel van Indië; weer anderen leefden slechts voor God en de zielen zoals de H. Alfonsus van Liguori; men ziet onder hen geleerden zoals de prins van de godgeleerden, de H. Thomas van Aquino; eindeloze rijen bisschoppen, ordetichters en kloosterlingen, onder wie eenvoudige lekenbroeders, zoals de H. Gerardus Majella; ons oog ontmoet er wereldpriesters, die mannen Gods waren en ergens in een vergeten

uithoek voor de zielen leefden, zoals de Pastoor van Ars; koningen zoals de H. Lodewijk; bedelaars zoals de H. Benedictus Labre; ambachtslieden zoals de H. Eligius; landbouwers zoals de H. Isidorus; kosters zoals de H. Guido van Anderlecht; boetelingen en bekeerlingen zoals een H. Augustinus en de goede moordenaar. Zij allen worden in de hemelkringen als belijders geroemd, omdat zij met hart en ziel aan Christus en Zijn Kerk gehecht waren en zich alle moeite gaven om hun leven in volmaakte harmonie te brengen met de voorbeelden en voorschriften van de aanbiddelijke Verlosser. Thans zien wij hun aanhanke-lijkheid, toewijding en trouw beloond, omdat zij met Christus mogen heersen in de eeuwige glorie van de hemel.

De H. Guido van Anderlecht

Ook aan hun hoofd staat Maria en zij is hun waardige Koningin, omdat zij heeft geschitterd door al die deugden, die de belijders kenschetsen.

Welke heiligen van de hemel u ook uitkiest, zij hebben, zegt de H. Thomas van Aquino, slechts door enkele deugden uitgemunt, deze door de nederigheid, gene door de zuiverheid, een andere door de zachtmoedigheid, door de naastenliefde, enz.; van Maria echter kan men getuigen dat zij door alle deugden heeft geschitterd en een toonbeeld is van alle deugden. Vóór de engelachtige leraar had dan ook reeds de H. Ambrosius getuigd: “Het leven van Maria was zulk een ideaal van volmaaktheid, dat zij aan alle levensstaten tot toonbeeld kan gesteld worden”.

Herhaaldelijk reeds hebben wij over Maria's deugden gesproken. Wij hebben haar geloof bewonderd, toen zij zonder aarzelen geloof schonk aan de H. Aartsengel Gabriël, die haar in naam van God de boodschap bracht van haar goddelijk Moederschap. Wel mocht daarom haar nicht Elisabeth, door Gods geest gedreven uitroepen: “Zalig gij, omdat gij hebt geloofd!”

Hoe kinderlijk ook was Maria's berusting in de Voorzienigheid voor het behoud van haar zuiverheid in de huwelijks staat, voor de geruststelling van de H. Jozef die om haar beangstigd was; hoe heldhaftig en eenvoudig was haar vertrouwen, toen zij in het holle van de nacht, zonder uitstel, haar Kind opnam om op het

woord van de engel naar de vreemde te vertrekken.

Moeten wij nu nog haar liefde voor de zuiverheid schetsen, of haar liefde voor de onsterfelijke zielen, voor wie zij zo ontzettend heeft geleden, voor wie zij ook op aarde gebleven is na de Hemelvaart van haar Zoon, voor wie zij jarenlang van haar Jezus gescheiden bleef en de geneugten van de hemel wilde derven? Of moeten wij nog spreken van haar zielensterkte die op Calvarië zo heerlijk heeft uitgeblonken? Wat beheerste zij, Vrouw en Moeder, bovenmenselijk de gevoelens van haar hart, bij het gruwelijk lijdensdrama van haar Zoon! Moeten we nog gewagen van haar geringe dunk van zichzelf, nadat wij

in de woning van Elisabeth uit haar mond de lofzang van de nederigheid hebben vernomen?

Van haar ingetogenheid behoeven wij zeker niet meer te spreken, nadat wij hebben aangetoond hoe de ziel van Maria als van nature omhoog steeg naar God, en haar hart door innerlijke drang het hoogste goed zocht, terwijl de goederen van deze aarde, waarop zij, zich steeds balling voelde, haar koud lieten. Bovendien, moet zij niet een buitengewoon ingetogen leven hebben geleid, zij die gedurende zoveel jaren onder de ogen van Jezus mocht leven?

En wat gezegd van haar naastenliefde, de deugd die volgens de laatste waarschuwingen van de Verlosser, het onderscheidingsteken is van al Zijn volgelingen?

Heeft ooit een heilige die deugd zo heldhaftig beoefend als Maria, die alles heeft opgeofferd tot redding van de onsterfelijke zielen? En toch verloor zij, die beter dan wie ook wist hoe de ziel eindeloos meer waard is dan het lichaam, het stoffelijk en tijdelijk welzijn van de mensen niet uit het oog.

Wat was haar eerste werk na de Boodschap, waarbij zij ook had vernomen, dat de gebeden en verzuchtingen van haar nicht verhoord waren, en ook zij moeder zou worden? Zij ijldde naar Elisabeth om er de naastenliefde te beoefenen. Ook te Kana heeft zich haar naastenliefde uiterst fijngevoelig getoond, toen zij door haar bemiddeling bij Jezus

de verlegenheid van het bruidspaar voorkwam, in een omstandigheid die buitengewoon pijnlijk moest vallen.

En hoe bewonderenswaardig was niet haar gehoorzaamheid en eerbied voor de wet? Het Evangelie meldt ons dat Maria elk jaar, omtrent het paasfeest, een pelgrimstocht naar Jeruzalem ondernam, ofschoon zij als vrouw niet tot die bedevaart verplicht was. Het deelt ons insgelijks mede dat Maria na de geboorte van Jezus, haar Zoon onderwierp aan de wet van de besnijdenis, Hem opdroeg in de Tempel, en bij die plechtigheid het offer bracht door de wet vereist om haar Eerstgeborene vrij te kopen.

Voorals de zelfzucht, die slechts eigen belang en eigen voldoening zoekt, en de belangen van de anderen aan eigen bevrediging en gemakzucht opoffert, was Maria totaal vreemd.

Staat van Jezus geschreven: *Christus sibi non placuit* (Rom. 15, 3), Christus heeft zichzelf niet gezocht, ook van Maria gelden deze woorden in hun volle betekenis. Zich verbergen voor het oog van de mensen en zich steeds op de achtergrond houden, dat was haar rusteloos streven.

Toen Maria naar Bethlehem kwam, was er geen plaats meer in het gemeenschappelijk karavaanhuis; maar de jonge Vrouw, die nog dezelfde nacht de Godmens ter wereld zou brengen, gaat daar een schuiloord zoeken, waar dieren en arme mensen 's nachts een onderkomen vonden. Bij de opdracht van haar Kind in de Tempel, schaarde zij zich onder de arme moeders, en bracht het offer van de behoeftigen, een paar tortels of twee jonge duiven. Uit geheel het Evangelie straalt door dat Maria het leven leidde van gewone en geringe mensen.

Wie dan ook de Moeder van de Heer gadesloeg, aanschouwde, opervlakkig gesproken, een gewone, onaanzienlijke vrouw; maar onder dit eenvoudig uiterlijk schuilde een ongeëvenaarde ziel. Wat een deugdenrijkdom die niet van deze wereld was! Soms straalden haar deugden een ogenblik in al hun glans, zoals haar onverschrokkenheid aan de voet van het kruis, zo beschamend voor zielen, die maar al te dikwijls het slachtoffer zijn van het menselijk opzicht! Maria is daar om zo te zeggen alleen, want Johannes en de enkele vrouwen, die naast haar stonden, konden haar toch niet verdedigen. Maar wat maakt het haar, dat die bloedhonden ook haar, evenals haar Kind, door spot en beschimping grieven? Zij denkt slechts aan haar lijdende Jezus. Zij denkt ook aan de zielen, die door haar lijden moeten gered worden, en tot het bittere einde toe blijft zij getrouwheid en liefde belijden voor de schijnbaar overwonnen Verlosser.

Wie staat niet verbaasd voor die zielensterkte die Maria waardig maakte om de eeuwigheid door als Koningin van de Belijders gevierd te worden?

Gebed: O goede Moeder Maria, gij, die de christelijke deugden in zulk een heldhaftige graad hebt beoefend, verleen ons de genade om de geest van Christus goed te begrijpen en hem, zonder toegeving aan de eisen van de moderne wereld, in ons dagelijks leven te vertolken. Maar wij zijn zo zwak en zo laf, o goede Moeder, we laten ons zo gemakkelijk door de geest van de wereld meeslepen en geven zo makkelijk toe aan het menselijk opzicht. Niet alleen in tegenwoordigheid van andersdenkenden, maar zelfs in het bijzijn van geloofsgenoten, durven wij niet, of nauwelijks voor onze overtuigingen uitkomen; wij gedragen ons zo vaak als karakterloze soldaten, die in volle wapenrusting in de tegenwoordigheid van een zwakke vijand sidderen en beven. O sterke Vrouw, staal ons karakter en deel ons die mannelijke fierheid mee, zodat wij steeds mogen roemen op onze katholieke overtuiging en haar steeds openlijk belijden tot steun van de vreesachtige en tot beschaming van onze vijanden. Amen.

Oefening: Dikwijls een blik in het geweten werpen om te zien of wij niet, zelfs in onbeduidende dingen, het slachtoffer zijn van het menselijk opzicht.

wordt vervolgd ...

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Juni:

Voor talrijke priester- en kloosterroepingen!

Het heilig Lu Monferrato Sprankelende bron van godgewijden

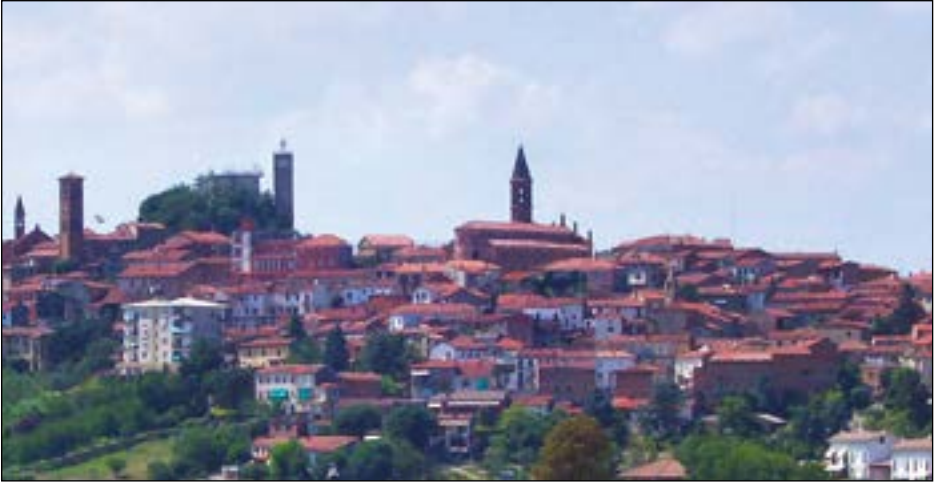
Beste Kruisvaarders,

Gewoon: Lu ...

Zoek een plaatsnaam die korter is: Lu (uitspraak “Loe”). Twee letters. De kortste Italiaanse gemeentenaam (met nog drie andere). Om het toch een beetje beter te omschrijven noemt men de plaats ook: Lu Monferrato. Nu een Noordwest-Italiaans stadje in de provincie Alessandria, in de landstreek Piëmonte, met maar 1.106 inwoners. Maar dat waren er in 1901 nog 5.071, dus de vorige eeuw is de bevolking zeer geslonken. Het is gelegen in het centrum van twee driehoeken: ongeveer 20 kilometer van Alessandria, Casale Monferrato en Asti en ongeveer 100 kilometer van Turijn, Milaan en Genua. De schoonheid van het landschap en de vruchtbaarheid van de Grana-vallei maakten het grondgebied van het huidige Lu al aantrekkelijk voor mensen uit de oertijd. Dan komen de Gallische Kelten, daarna de Romeinen. Deze bouwen tussen de eerste en vierde eeuw de Villa dei Metilii. De naam Lu komt

ook van die Romeinen. Zij noemen de nederzetting namelijk in het Latijn: “Lucus”. “Lucus” een bos toegewijd aan een godheid. Maar niet zomaar een bos: een bos op een “heilige heuvel”. Nu: een heuvel hééft Lu: 307 meter hoog. En *heilig* is de plek ook nog. In de vierde eeuw had het stadje te lijden onder een strenge en sneeuwrijke winter. Dan, op een 22°

januari, ontdekken inwoners een plek dichtbij waar midden in dat sneeuwlandschap ... een veld met rijpe tarwe opgeschoten is! En dan nog met de gouden kleur als in de zomerzon! Blij verrast gaan de inwoners van Lu de onverwachte gave Gods binnenhalen. Zo overleven ze de winter goed. Omdat het op zijn feestdag gebeurde is sindsdien de Bisschop en Martelaar de H. Valerius van Zaragoza de patroonheilige van Lu. Maar er is nog iets anders waardoor Lu beroemd, bekend en “heilig” mag genoemd worden. ...

Mama's in Lu hebben een idee. ...

Het is in het jaar 1881. Gelovige moeders uit het dorp ontdekken van elkaar dat ze zeer blij zouden zijn, mocht iemand van hun kinderen hun leven volledig toewijden aan de goede God: als priester, broeder of zuster. Dat verlangen vertellen ze aan hun pastoor, Monsignore Alessandro Canora. Ze besluiten samen met hem:

“We zullen elke dinsdag vóór het tabernakel samenkomen en bidden dat één van hun zonen priester zou worden of dat een dochter haar leven volledig zou wijden aan de dienst van God”. In dezelfde intentie ontvangen ze elke eerste zondag van de maand de Heilige Communie. En na de Zondagsmis bidden alle moeders wéér voor roepingen. Het gebed wat ze maken, is kort maar krachtig: “O God, verleen dat een van mijn zonen priester wordt! Ik wil zelf leven als een goed christen en ik wil mijn kinderen leiden naar alles wat goed is, zodat ik de genade mag ontvangen

om U, o Heer, een heilige priester te geven”. Is dit Gods wil? Heeft dit effect? Laat ons eerst het eerste beantwoorden. ...

Arbeiders voor de wijngaard

Dan is het goed het aan Jezus zelf te vragen. Wij lezen: *Mattheüs 9, 35* vv.: “Jezus ging rond door alle steden en dorpen, waar Hij onderricht gaf en de Blijde Boodschap verkondigde en alle ziekten en kwalen genas. Bij het zien van die menigte mensen werd Hij door medelijden bewogen, omdat ze afgetobd neerlagen als schapen zonder herder. Toen sprak Hij tot Zijn leerlingen: De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraag daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten!” “Arbeiders in de oogst” en “herder”? Waarover heeft Jezus het wel? Hij zegt het: *Johannes 10, 14* v.: “Ik ben

de Goede Herder. Ik ken de Mijnen en de Mijnen kennen Mij. Ik geef Mijn leven voor de schapen”. En: *Lucas 19, 10*: “De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was”. God is mens geworden: Jezus. Waarom? Om ons te redden dus! *1 Thessalonicenzen 4, 3*: “Dat is de wil Gods: uw heiliging!” Om ons heilig te maken dus. *Johannes 10, 10*: Jezus: “Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed!” *Johannes 6, 68*: “Simon Petrus antwoordde Hem: Heer, naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven!” En dus: om ons naar ons eeuwig geluk in de Hemel te voeren.

Priesters? Waarvoor?

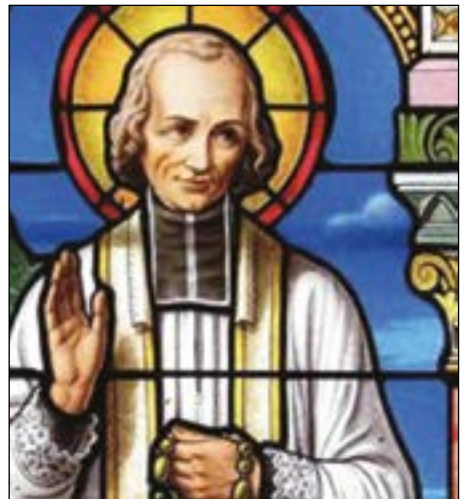
Jezus wil Zijn werk voortzetten, ook wanneer Hij is teruggekeerd naar de Hemel. Hoe? Door mensen waardoor hij andere mensen redt. “Herders”, “arbeiders in de oogst”. Jezus werkt door hen heen. *Lucas 10, 1* vv.: “Hierna wees de Heer tweeënzeventig anderen aan en zond hen voor zich uit naar alle steden en plaatsen, waarheen Hijzelf van plan was te gaan. Hij sprak tot hen: Wie naar u luistert, luistert naar Mij”. En al-

Kunnen we het niet oplossen zonder priesters?

tijd weer: *Lucas 16, 2*: “De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraag daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten”. Jezus wil dus medewerkers. Apostelen en hun opvolgers, 72 leerlingen en hun opvolgers. Zo doen het ook Paulus en Barnabas, om de pas tot het christendom bekeerden niet alleen te laten. *Handelingen 14, 23*: “In elke gemeente stelden zij na gebed en vasten presbyteroi (oudsten, priesters) voor hen aan en vertrouwden hen toe aan de Heer, in wie zij nu geloofden”. Priesters dus, om Jezus’ werk voort te zetten. *1 Korintërs 11, 24*: “Doe dit [de H. Mis opdragen] tot Mijn [= Jezus’] gedachtenis”. *Johannes 20, 23*: “Aan wie ge de zonden vergeeft, hun zijn ze vergeven, en aan wie ge ze niet vergeeft, hun zijn ze niet vergeven”. Dat is biechthoren en zonden vergeven! *Mattheüs 28, 18-20*: “Ga dus heen, onderwijs alle volkeren, doop ze in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en leer ze te onderhouden, al wat ik u heb geboden”. Offeren, zonden vergeven, het geloof prediken, heiligen, zegenen, naar de Hemel leiden. Dat is Jezus’ werk. Vooral door mensen die wij “priesters” noemen.

De goede God kan zielen redden, helemaal zoals Hij het wil. *Lucas 1, 37*: “Bij God is geen ding onmogelijk”. Maar Hij heeft onze redding voor een groot deel willen binden aan priesters. De patroonheilige van alle pastoors, de H. Jean-Marie Vianney, Pastoor van Ars, zegt het heel drastisch: “Als we goed zouden begrijpen wat een priester op aarde voorstelt, zouden we sterven: niet van angst, maar van liefde. ... De priester zet het verlossingswerk op aarde voort. ... Wat heb je aan een huis vol goud als niemand de deur voor ons opent? De priester heeft de sleutel tot de schatten van het paradijs in handen: hij is het die de deur opent; hij is de bestuurder van God; de beheerder van Zijn eigendom. ... Laat een parochie 20 jaar zonder priester en je zult de dieren aanbidden. ... De priester is geen priester voor zichzelf, maar voor u!”

*Andere helpers. De godgewijde
maagden. Broeders en zusters*

Nog anderen roept Jezus voor Zijn werk van de redding van onze zielen. Ook mensen die hun leven volledig aan de goede God schenken. Het liefst heeft Jezus als zulke werktuigen mensen die *volledig* voor Hem zijn, die hun moeite en tijd niet moeten delen met de lasten van een gezin. Zelf is Hij ook zo: Hij wil geboren worden uit een maagdelijke moeder, Hij vraagt aan Zijn apostelen alles te verlaten, Hij verkiest de maagdelijke Johannes tot lievelingsleerling en raadt aan: *Mattheüs 19, 11 v.*: “*Niet allen kunnen dit woord vatten: Er zijn onhuwbaren, die zichzelf onhuwbaar hebben gemaakt omwille van het rijk der hemelen, wie het vatten kan, vatte het!*”

En Jezus' succesrijkste apostel, de H. Paulus, leeft het ook voor en raadt het ook aan: *1 Korintiërs 7, 32-35*: “*De ongehuwde is bezorgd om de dingen van de Heer, de gehuwde om dingen van de wereld, hoe hij zijn vrouw zal behagen, en hij is verdeeld. Ik zeg dit om bestwil, opdat ge onwankelbaar zou zijn in de toewijding aan de Heer. Wie trouwt, doet goed, wie niet, doet beter. Maar ieder heeft zijn genadegave*”. Het lijkt dat al ten tijde van de apostelen er ook meisjes, dames zijn die hun leven zo aan God schenken. *Handelingen 21, 8 v.*: “*'s Anderendaags gingen we naar het huis van de Evangelist Filippus en namen bij hem onze intrek. Hij had vier ongehuwde dochters, die de gave van profetie bezaten*”. In ieder geval raadt Paulus het aan. Zeker vanaf de tijd van de H. Benedictus en zijn zus de H.

Scholastica zijn er broeders en zusters, die hun leven aan God schenken en de priesters helpen bij de redding van de zielen. Broeders zijn vaak de mannen van de logistiek en de techniek: kerken en kapellen bouwen, kleren en gewaden maken. Zusters bidden voor de zielen, geven godsdiensten, zorgen voor zieken en bejaarden, voeden kinderen op. ...

Te weinig?

Ja. Altijd. Jezus zegt het. *Mattheüs 9, 36 v.*: “*De mensen, die afgetobd neerlagen als schapen zonder herder. Toen sprak Jezus: De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig*”. Hoe oplossen? “*Vraag daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten!*” Deze woorden van Jezus hebben de moeders in Lu zeer ernstig genomen!

*Luistert de goede God naar
het gebed van de moeders?*

Een latere priester, Don Rinaldi, herinnert zich: “Door het vertrouwend gebed van de moeders en de openheid van de ouders kwam er vrede

Alleen massa? Of ook kwaliteit?

We hadden het al over de Rinaldi's. Eén van hen is Filippo Rinaldi, geboren op 28 mei 1856. De achtste van negen kinderen. Zijn jeugdige temperament was niet wat je van een heilige mag verwachten. Op een dag komt Don Bosco door het dorp Lu. Hij gaat met de jongens van het dorp wandelen. En? Bekeert dat die bengels? Vader Rinaldi is in ieder geval zó opgetogen, dat hij 10-jarige zoon Filippo op school stuurt bij de Salesianen. Dezelfde Don Bosco kan de 21-jarige Filippo in 1874 overtuigen hem te volgen. Filippo gaat binnen in het noviciaat van Sampierdarena en wordt 1882 priester gewijd. Al gauw wordt Don Filippo zélf directeur van een kostschool (in Mathi) en daarna stichter van méér zulke scholen in Spanje en Portugal. In negen jaar tijd sticht hij er zestien!

en een sfeer van vreugdevolle christelijke vroomheid in de gezinnen, zodat de kinderen hun roeping veel gemakkelijker konden herkennen". En? Wat met roepingen, "arbeiders in de oogst"? Al na 65 jaar zijn het er 323! 152 priesters en 171 zusters, behorend tot 41 congregaties! Sommige gezinnen hebben zelfs drie of vier roepingen! Het bekendste voorbeeld is de familie Rinaldi: God roept zeven kinderen uit dit gezin. Twee dochters werden Salesiaanse zusters (Salesianen: de orde van super-opvoeder Don Bosco), die beiden worden als moedige pionierzendingen naar de Dominicaanse Republiek gestuurd. Vijf van de zonen worden priester, die zich ook allemaal bij de Salesianen aansluiten. In het jaar 1946 komen de roepingen uit het dorp samen voor een groepsfoto. Indrukwekkend! Zulke foto's worden jaren later nog eens gemaakt. De Goede Herder verhoort dus het gebed en levert een massa "herders" en "herderinnetjes"! Maar wat heb je eraan als het Judassen zijn? Zijn het ook *goede* roepingen?

In 1898 wordt Don Filippo Rinaldi verkozen tot overste van alle Salesianen. De tweede opvolger van Don Bosco! Door zijn gebed, zachtmoedigheid en vaderlijke inzet onder

de jongeren blaast hij de Salesianen nieuw leven in. Hij start missieposten, tijdschriften en verenigingen en onder zijn leiding trekken meer dan achttienhonderd Salesianen-missionarissen de wereld in. Op 29 april 1990 wordt P. Filippo Rinaldi door Paus Johannes Paulus II zalig verklaard.

En dan is er nog Zuster Angela Vallese, geboren op 8 januari 1854. Ook zij wordt Salesiaanse. Op 29 augustus 1876 legt ze religieuze geloften af. In november 1877 wordt ze op de eerste zendingsexpeditie van haar orde naar Zuid-Amerika gezet. Naar het warme zuiden? Mmm ... Patagonië, de zuidpunt van Zuid-Amerika, niet meer zo ver van het ijzige Antarctica. Het klimaat van Noorwegen. Bar kli-

maat. Bevolking? Yaganas. Heidense Indianen. Staan die te wachten op blanken? En dan leidt Zuster Angela ook nog schipbreuk in de gevaarlijke Straat van Magellaan. In het ijskoude water gevallen! Haar missie ook? Nee! Zuster Angela laat zich niet ontmoedigen! En ze blijft: vijfentwintig jaar lang, van 1888 tot 1913. In één van de zuidelijkste steden van deze planeet: het Chileense Punta Arenas.

Om wat te doen? Bidden, catechismusles geven, scholen oprichten, beroepsopleiding voor meisjes starten. In een omgeving waar niemand het voor mogelijk hield! Ze veroverd het hart van de plaatselijke indianen. Daarna komen er ook blanken wonen: Italianen en Kroaten. In 1893 wordt Moeder Angela benoemd tot overste van alle huizen van vrouwelijke Salesianen in Patagonië. In 1913 moet ze voor een algemeen kapittel naar Italië. Ze wordt er echter ziek. Moeder Angela overlijdt op 60-jarige leeftijd, op 17 augustus 1914. Ver van de missies in Amerika, maar geestelijk dicht bij haar zusters, vrouwen en meisjes die ze met al haar liefde heeft geholpen. Nog meer uit Lu? Noemen wij uit Lu nog P. Luigi Borghina. Alweer een Salesiaan. Hij volgt zijn stichter zó goed, dat hij “de Braziliaanse Don Bosco” wordt genoemd. En verder: P. Pietro Rota, “de Don Bosco van Valtellina”, Mgr. Evasio Colli, die de jongens bij de Katholieke Actie kan houden midden in de woelige jaren van fascisme

en Tweede Wereldoorlog. Paus Johannes XXIII zegde over die laatste: “Hij had paus moeten worden, niet ik. Hij had alles wat nodig is om een groot paus te zijn”.

Dus? Is het in Lu alleen massa, of ook nog goede kwaliteit?

Mgr. Evasio Colli

Lucas 16, 2: “Vraag daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten”.

De goede God is niet spaarzaam, wanneer men hem innig om dát vraagt, wat Hijzelf ook wil. Helpers om zielen te redden. Kijk naar wat hij heeft gedaan in Lu Monferrato. En niet alleen dáár. In het Bisdom Gent hebben priesters het over “het heilig Erondegem”. Een dorpje van net over de 1000 inwoners maar met een abnormaal hoog aantal roepingen. Dat betekent: tot aan het Tweede Vaticaans Concilie. Dan begint het in te storten, in Erondegem én (minder snel) in Lu. *Mattheüs 9, 37: “Arbeiders zijn er weinig”.* Dus? Wat doen? Dat wat de moeders in Lu deden. *Lucas 16, 2: “Vraag de Heer van de oogst arbeiders te sturen!”* Dat is onze intentie voor deze maand. Niet alleen bidden voor veel roepingen, maar ook hele goede. En dan nog iets: *Mattheüs 22, 14: “Velen zijn geroe-*

pen, maar weinigen uitverkoren”. Velen zijn geroepen om Jezus zo te volgen, maar ze staan er niet bij stil. Waarom niet? Dat kan verschillende oorzaken hebben, maar over een veelvoorkomende oorzaak, zei Pater Duverger een paar jaar geleden: “Wat in de lente van het leven [de jeugd] zó onmisbaar lijkt [verliefd zijn, trouwen, een gezin hebben], is in de herfst van het leven [wanneer we ouder worden] misschien nog wel mooi, maar helemaal niet zo onmisbaar en verblindend”. Trouwen is mooi, maar zijn leven helemaal aan Jezus te geven is nog véél mooier. *Mattheüs 19, 27: nadat de rijke jongeling Jezus niet wilde volgen, vraagt Petrus: “Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zullen wij daarvoor dan ontvangen? Jezus sprak tot hen: Al wie huis, broers of zusters, vader of moeder, vrouw of kinderen of akkers verlaat om Mijn Naam, zal het honderdvoud ontvangen en het eeuwige leven verwerven!”*

Pater Koenraad Huysegems

Als God roept ...

Middernacht had geslagen – en nog bleef het tengere figuurtje onbeweeglijk voor het open raam zitten, turend naar het verrukkelijk schouwspel.

Zacht bewoog een briesje de bladeren van de bomen. De eiken en essen in hun teergroene voorjaardos glansden in het zilveren maanlicht. De zoete geuren van de acaciabloesems drongen naar binnen en omgaven de roerloze gestalte. De vogels bewogen zich dromerig in hun nesten, de nachtvlinders zweefden onhoorbaar om haar heen en het zacht geklater van een fontein klonk in de verte. Het landschap, dat zich voor de ogen van het jonge meisje ontrolde, was wonderschoon, vol wel-doende rust.

Haar ellebogen rustten op het vensterkozijn. Als marmer tekenden haar armen zich af in het maanlicht, en het scheen of het bleke gelaat, waarvan de kin op de gevouwen handen rustte, met zijn grote, starende ogen, eveneens uit marmer gehouwen was. Een kleed van lichtblauw satijn om het middel door een koord bijeengehouden golfde in bevallige plooiën om het sierlijk figuurtje. Het zachte zijdeachtige bruine haar viel in krullen, los over schouders en rug neer.

Een diepe zucht ontsnapte haar, ze richtte zich op.

“Offer!” mompelde ze. “Hoe zal ik het kunnen brengen?” Tranen vloeiden haar langs de wangen. Plotseling

verborg ze het hoofd in beide handen en barstte in snikken uit.

Een zacht kloppen schrikte haar op. Zij richtte het hoofd op en hield de adem in. Het werd herhaald, de deur werd zacht geopend en een jongeman trad het vertrek binnen.

“O Hans!” riep ze en strekte de armen naar hem uit. “Mijn eigen, lieve broer.”

“Ik zag licht in je kamer, toen ik met pakken gereed was en naar beneden kwam. Kom, laten we nog wat samen praten.”

“O, Hans!” Ze kon niets zeggen, maar greep zijn hand. Hij trok haar naar de diepe vensterbank. Zijn gelaat was even bleek als het hare.

Deze tweelingbroer en zus leken sprekend op elkaar.

Ze hadden dezelfde grijze ogen, dezelfde mooie fijn besneden neus, en gevoelige mond, maar Hans was groot, terwijl Magda klein was; ook was zij levendiger en impulsiever. Ofschoon ze op hetzelfde uur geboren waren, beschouwde Hans zich als

Studiezaal seminaristen

de oudste, vervulde de rol van oudere broer en behandelde Magda alsof zij jaren jonger was. Toch was Magda zeer intelligent en ontwikkeld en had een dominerend karakter. Zij hadden nog meer broers en zussen, oudere en jongere, maar deze twee waren onafscheidelijk en de anderen vonden dat zeer natuurlijk en lieten hen hierin hun gang gaan. Hun ouders waren dood, maar een oudere broer en zuster bestuurden het gezin, en zij leefden zeer gelukkig met elkaar.

Nu stond er een verandering voor de deur. Drie jaar geleden was Hans van het College thuis gekomen, vervuld met een vurig verlangen om priester te worden, een verlangen dat hoe langer hoe sterker werd en waarvan niets hem vermocht af te brengen. Eerst sprak hij er vaag met Magda over, die verschrikt luisterde en er zich krachtig

tegen verzette. Zij bevocht met tranen en verwijten de verlangens van Hans en bezorgde hem veel strijd toen ze verklaarde te zullen sterven als hij haar verliet. Maar de stem van de goddelijke Meester deed hem overwinnen.

Hans had een edel karakter, was een door God begenadigde ziel; gemaakt van de stof van de martelaren, en zijn vurigste wens was om zijn leven en al wat hij bezat neer te leggen aan de voeten van de Gekruisigde, verlangend als missionaris het Evangelie te gaan verkondigen en aldus zielen voor God te winnen.

Toen hij met zijn oudste broer over zijn roeping sprak, schudde deze, hoewel hij een uitmuntend Christen was, zijn hoofd en zei: "Ik ben zowel je wettige voogd als je broer, Hans. Je moet eerst jezelf terdege beproeven. Het leven van een missionaris is

zwaar. Ik verlang niets liever, maar we moeten voorzichtig zijn. Wacht, totdat je meerderjarig bent, dan ben je je eigen meester”.

In overleg met zijn biechtvader onderwierp Hans zich aan deze raad. Hij studeerde intussen hard, bad en wachtte. De andere broers en zusters waren het hierover met hun oudste broer eens. Niemand kon het ontkennen dat Hans anders was dan de anderen. Zachtmoedigheid en naastenliefde, zuiverheid en offervaardigheid waren de deugden waarin hij zichtbaar uitblonk boven de anderen.

In die moeilijke tijd was zijn biechtvader, die overtuigd was van zijn roeping, zijn steun.

Magda zag alles. Met angst zag zij de vruchten van de genade zich in de ziel van haar dierbare broer ontwikkelen, rijpen; en diepe smart, nijd en ijver op God, een woest verzet maak-

te zich van haar meester. Zij kon zich niet neerleggen bij een scheiding van Hans. Ze bracht die jaren in een sfeer van lijden en ellende door, en hoe meer de tijd naderde dat Hans vrij zou zijn om zijn liefste wens te voldoen, des te verschrikkelijker leek haar de scheiding toe.

Urenlang hadden zij er samen over geredetwist. Zijn sterk geloof in zijn roeping, zijn scherp verstand en gezonde redenering hadden haar logische verstand overtuigd, dat hij gelijk had, maar dat wilde ze zichzelf niet bekennen, omdat haar hart het offer niet kon brengen. Ze voelde dat hij gelijk had, maar hoe kon ze dat bekennen en had de liefde niet de hoogste rechten?

Hij zou met de boot naar Rome vertrekken. Hij ging naar de Propaganda Fide. Alles was in orde. Hij was gebleven om hun verjaardag in mei,

Prime in het seminarie van Zaitzkofen

Belofte van een broeder

op het feest van de H. Maagd, “Hulp van de Christenen”, nog samen te vieren. Daarna zou hij vertrekken.

Het was heden hun verjaardag geweest en aan het einde van de dag zaten ze nu te samen. Magda had het gevoel of haar hart gebroken was en ze die smart niet langer kon dragen. Hans had haar herhaaldelijk gezegd, in de laatste jaren, dat zij voorbestemd was om religieuze te worden, maar ze had hem uitgelachen. Was zijn offer niet genoeg? Nu zaten ze bij elkaar, en zij snikte haar radeloos leed uit. Eerst liet hij haar begaan, toen zei hij op bedarende toon:

“Kom Magda, wees edelmoedig. God heeft immers gesproken, en ik moet gehoorzamen. Is het edelmoedig van je om te weigeren Gods Wil te vervullen? Waarom kun je dit offer niet brengen en je verenigen met dat van je broer?”

“Offer!” riep ze uit. “Je praat altijd van offers! Maar dit offer gaat boven mijn krachten. Je weet dat ik niet buiten je kan.”

“Dat moet je toch leren Magda, en bereidwillig leren. Ons offer zal Zijn zegen over ons afroepen. Kom, wees niet kinderachtig. Het gaat hier om het volbrengen van Gods’ heilige wil. We moeten er ons moedig aan onderwerpen.” – Magda greep onstuimig zijn hand. “Je houdt niet zoveel van mij als ik van jou. Dat is onmogelijk!” riep ze heftig uit. “Jij, die zo kalm erover praat om het geluk van je zuster te verwoesten. Ik heb een echt vrouwelijke natuur – geheel liefde.”

“Wat betekent liefde die geen offers kan brengen? Ik heb je meer gezegd, zusje, dat jouw natuur nooit rust zal vinden dan in Hem die je hart heeft geschapen. Het spijt me dat ik je

verdriet doe, ik had zo gehoopt, dat je zou leren je te verheugen, dat God mij zulk een hoge eer waardig keurt. Kom, bederf nu onze laatste avond niet.” – Er klonk zoveel smart in zijn stem dat Magda er van ontroerde.

“Wat sta je ver boven me, Hans .... O! Ik zie het nu in, daarom ben ik jaloers. Leer me, hoe ik het offer brengen moet. Ik wil geen onwaardige zuster van zo’n edele broer zijn. Ik wil voelen zoals jij, en het offer brengen. O, ik wil, Hans. Niet alleen omdat jij er gelukkiger door wordt, maar omdat God het wil!” Zij wierp haar lange krullen, die haar gelaat gedeeltelijk verborgen, naar achteren en zag haar broer energiek aan.

“God zij geloofd! Dat is mijn edelmoedige zus! Nu vertoont zij zich zoals ze is,” riep hij uit. “Magda”, ging hij op ernstige toon voort, “dit is een belangrijk ogenblik in ons leven, nu

je begrijpt dat wij, nietige schepselen, ons niet tegen de Wil van onze Schep- per mogen verzetten. Hij heeft ons zo lief, Hij is voor ons gestorven. Waarom beminnen wij Hem zo weinig? Onze liefde is zo gering en toch .... hoe dorst Hij naar onze liefde.”

Hij zweeg door zijn gevoelens overmeesterd.

“Ik geef me gewonnen, Hans,” riep Magda. “Ik wil Hem wederliefde tonen, maar bid, dat Hij me de kracht ertoe schenkt. Ik wil uit liefde tot Hem het offer van je vertrek brengen, maar het is of mijn hart breekt.”

Knielend begon Hans te bidden en de engelen luisterden en droegen het gebed tot voor de troon van de Meester.

“Lieve Jezus,” bad Hans. “Gij, die onze harten hebt geschapen, die zelf een Hart hebt aangenomen, gelijk aan het onze, zie neer op onze zwak-

Priesterwijding

Priesterwijding

ke harten, versterk ze en maak ze blij, omdat ze U een offer mogen aanbieden. Neem onze harten als brandoffers aan en geef ons een onbeperkt vertrouwen op Uw bijstand en hulp.”

Hij zweeg en keek Magda aan.

“Lieve zuster, wilt gij het ‘Amen’ zeggen?” fluisterde hij.

Met een snik greep ze zijn hand en hij hoorde haar zacht “Amen, lieve Jezus, Amen” zeggen.

Hans wist dat zij het meende, maar hij zag, hoe ze beefde. Hij hief haar van de grond en leidde haar naar haar slaapkamer, waar hij met een zwiigende omarming afscheid van haar nam. Hij wist, dat ze nooit haar offer zou terugnemen en dankbaar verhef zich zijn hart tot God.

De volgende morgen verliet Hans het ouderlijk huis om zich naar de havenstad te begeven, waar zijn stoomboot lag. Zijn twee oudste broers zou-

den hem tot Rome vergezellen. De andere broers en zusters namen thuis afscheid van hem.

Nu was dat voorbij – Magda zag doodsbleek, ze had hem glimlachend omhelsd, maar die glimlach was harder voor Hans dan tranen. Hijzelf voelde op dat ogenblik de volheid van het offer dat hij bracht.

“Bidt voor me, lieve,” fluisterde hij. “Ik geloof dat jij sterker bent dan ik.”

Jaren verliepen. Thans is Hans priester. Ook met de pen werkt hij voor Gods meerdere eer. Het apostolaat van de pen is machtig en Pater Henrikus is een sieraad en kracht van zijn Orde.

Magda draagt het habijt en de sluier van een kloosterling en zaait in de jonge harten om haar heen het zaad van geloof, deugd en kennis, en in haar hart dankt ze onophoudelijk haar

Bruidegom dat haar tweelingbroer het instrument van God was, die haar tot haar bestemming voerde.

Misschien komt deze ware geschiedenis onder de ogen van iemand aan wie God een offer vraagt. Een offer dat het hart van een moeder, een zus, een vriendin of vriend verscheurt. Laten zij het, niettegenstaande hun smart, moedig brengen. Wellicht beletten zij door hun onbewuste zelfzucht een roeping tot het priesterschap of tot de religieuze staat. Laten zij moedig en ernstig nadenken. Zo'n roeping is een goddelijk, een heilig iets.

Wee hen, die uit zelfzucht trachten de harten van degenen die God

tot zich roept, van Hem af te trekken. De geschiedenis van gedwarsboomde roepingen bevat zoveel zielenleed en hartenpijn. Het offer aan God gebracht, omdat Hij het verlangt, brengt zelfs in deze wereld haar beloning mee. Hoeveel beproevingen heeft God verzacht en in heilige vreugde veranderd van ouders die edelmoe- dig hun zoon of dochter aan God schonken? Hoeveel broers, zusters en vrienden danken hun levensgeluk aan een of andere priester of aan een nonnetje die aan het altaar, of in een klooster verborgen, vrede en vreugde voor hen van God afsmeekt en – door hun heldhaftige offers, deze ook voor hen verkrijgen!

(Uit: Sittarder Maria-almanak, 1928)

Juffrouw Elly

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van maart en april 2023?

	<i>maart</i>	<i>april</i>
<i>Schatkisten:</i>	20	14
Dagelijkse Toewijding	568	399
H. Mis	141	139
H. Communie	105	112
Geestelijke Communie	391	336
Offers	970	711
Tientjes	2.451	1.988
Bezoek aan het Allerheiligste	106	99
Meditatie	310	205
Goed Voorbeeld	534	448
Puntje	412	337

Puntje

Luister eens, het Puntje voor juni is:

*Het gebed voor de heiliging van de priesters!
(Zie binnenkant Schatkist!)*

Beste Kruisvaarders,

De maand juni is toegewijd aan het H. Hart van Jezus. Dat goddelijk Hart dat we bijvoorbeeld met de litanie vereren, behoort de mensgeworden God toe. Jezus is God en mens tegelijk: de perfecte Middelaar tussen God de Vader en ons. Hij bezit van beide partijen iets: de Godheid enerzijds en de mensheid anderzijds. Een andere naam voor Middelaar in de zin van Jezus is priester. Ook onze menselijke priesters zijn middelaren tussen hemel en aarde. Zij zetten de taak van het goddelijke Hart van Jezus voort. Daarom vinden vaak de priesterwijdingen in juni plaats – de maand van het H. Hart. In deze maand bidden we dan ook voor roepingen tot kloosterling of priester.

Wat is een priester? Wat doet een priester? Dat zijn interessante vragen! Eens trok een kind aan mijn soutane en vroeg: *“Pater, waar woont u tijdens de week en welk beroep hebt u dan?”* Dat was de vraag van een klein kind, maar misschien hebben sommige grotere E.K.-ers en zelfs enkele volwassenen dezelfde vragen.

Priester wordt men niet plots. Na zes of zeven jaren studie wordt de seminarist tot priester gewijd. De dag erna celebreert de neomist voor het eerst het H. Misoffer. Het is de zogenaamde eerste plechtige H. Mis. Groot is de vreugde van de ouders, familie, vrienden en weldoeners. Nog geurend van de zalving met het H. Chrisma vertrekt de nieuwe priester 's anderendaags naar zijn geboortestreek om ook daar voor allen een plechtig H. Misoffer op te dragen. Gedurende twee maanden zal de neomist de diverse kapellen van zijn district afreizen om allen zijn eerste zegen te schenken. Een zegen die met een volle aflat gepaard gaat. Zoals het spreekwoord zegt: *“Voor de Mis en de zegen van een nieuwe pries-*

ter is het wel waard een paar schoenzolen te verslijten!”

Op 15 augustus biedt de priester zich aan op de plek, welke de oversten in Zwitserland hem hebben toebedeeld. Dat kan dicht of ver van huis zijn. Dit is het eerste daadwerkelijke offer van de nieuwe priester: ver van ouders en vrienden verwijderd te zijn. Veelal wordt de nieuwgewijde in een grote priorij geplaatst met meerdere priesters of broeders. Mgr. Lefebvre verlangde namelijk dat de leden van de Priesterbroederschap met tenminste drie in een huis zouden samenleven.

Mgr. Lefebvre schrijft in zijn orde-regel: *“In de priorijgemeenschap zijn er vier gemeenschappelijke gebedstijden. De eerste gebedstijd is ‘s morgens en omvat het bidden van de primen met het martyrologium (breviergebed), de 25 minuten meditatie, de H. Mis en de dankzegging”*. Deze gebedstijd is de oplaadtijd van de geestelijke batterij van de priester. Mooi is ook dat de priesters tijdens de week, bij gebrek aan misdienaars, elkaars H. Mis dienen en de sacristie verzorgen.

Op de dankzegging, om 08.15 uur, volgt het ontbijt. Na deze lichamelijke versterking zal de priester zich aan studie en lectuur wijden. Elke priester is namelijk verplicht elke dag tenminste een uur te studeren. Hij moet zijn kennis van het dogma en de moraaltheologie op peil houden. De priester zal daarom overigens in de eerste drie jaren nog zesmaal examens moeten afleggen en drie werkstukken over een opgelegd

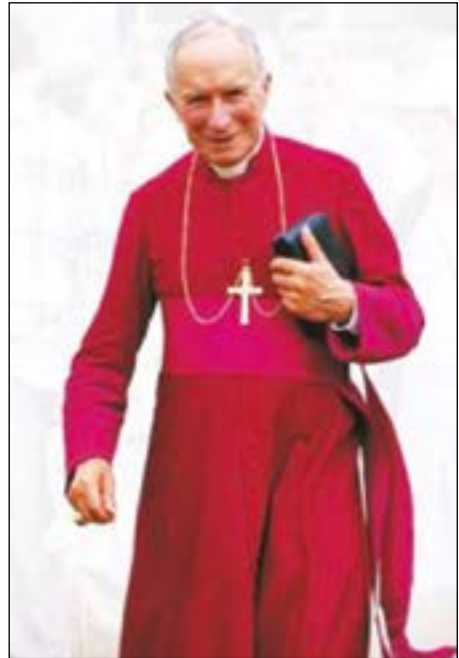
thema moeten indienen. Na de studie kan de priester aan het werk, of hij verricht eerst nog zijn verplicht 20 minuten geestelijke lezing en kwartier H. Schriftlezing. Natuurlijk dient hij er ook voor te zorgen dat zijn anderhalf uur durend breviergebed over de dag verdeeld is. Telkens wanneer hij een stuk van het brevier expres weglaat, begaat de priester immers een doodzonde.

Gaan we nog even verder met het dagelijks geestelijk leven van de priester in de priorij te bespreken, alvorens het te hebben over zijn dagtaak. Mgr. Lefebvre vervolgt: *“Omtrent de middag vindt de tweede gebedstijd plaats. Men reciteert in de kapel gemeenschappelijk een stuk van het breviergebed, deze van het zesde uur”*. Na dit gebed volgt het Engel des Heren, met aansluitend het middageten. In principe wordt er voor het middageten een vers uit de H. Schrift voorgelezen en wordt de maaltijd genuttigd, terwijl men naar een geestelijke voordracht luistert. *“De derde gebedstijd vindt plaats voor het avondeten. Zij omvat het Rozenhoedje, het gebed tot de H. Aartsengel Michael en de H. Jozef. De*

leden van de Priesterbroederschap dienen dagelijks tijdens het Rozenhoedje hun weldoeners te gedenken. Op donderdag is er een Lof.” Het avondeten, om 19.30 uur, is aansluitend aan de Avondmis. Mgr. Lefebvre vervolgt: “De vierde gebedstijd is het breviergebed van de gezongen complete. Deze kan na de maaltijd of na de gemeenschappelijke recreatie geschieden. Na de complete is het nuttig nog enige tijd voor het Allerheiligste te verblijven. Onze televisie is het tabernakel. Om 22.00 uur begint de grote stilte”.

Tijdens de week bestaat de dagtaak van de priester voornamelijk erin zijn apostolaat van het weekend voor te bereiden of personen die hij in het weekend niet kan bereiken, te bezoeken. Onder het laatste verstaan we de Zieken-communies. Het is een goede gewoonte dat mensen de priorij contacteren en de priesters vragen hun Biecht te komen afnemen en de H. Communie, de ziekenzegen of het H. Oliesel toe te dienen. Ook brengen we graag wijwater of kaarsen met ons mee. Men ondervindt de dankbaarheid van deze gelovigen. Van alle bezoeken houdt de priester een document bij, of de persoon heeft gebiecht, gecommuniceerd, enz.

Thuis, in de priorij, bereidt de priester dan zijn apostolaat van het weekend verder voor. Allereerst begint hij met zijn zondagspreek. Deze gaat met de nodige studie en lectuur gepaard. De zondagspreek is een dagtaak. Vervolgens bereidt hij de activiteiten voor de zondagnamiddag voor: misschien

is er een samenkomst van de jongste jeugd: de Eucharistische Kruistocht (daar zal een geestelijk woord nodig zijn om hen geestdriftig te maken voor Christuskonink), of misschien komt de oudere jeugd samen, het Jong Katholiek Initiatief, waar waarschijnlijk bijv. een voordracht over het huwelijk, enz. nodig zal zijn, of misschien is er een samenkomst met de Derde Orde, waar ook een geestelijk woord verlangd is.

Lovenswaardig is trouwens het gebruik onder katholieke mensen hun zielenherder ook thuis uit te nodigen voor de zondagnamiddag. Deze vreugdevolle, priesterlijke bezoeken thuis, soms gepaard met een huiszegening of intronisatie van het H. Hart, zijn uitstekende gelegenheden waarop de

priester en de gelovigen elkaar waarlijk kunnen leren kennen.

Na de voorbereiding van de zondag zal de priester zich bezighouden met de voorbereiding van de zaterdag. Hoogstwaarschijnlijk moet hij een of meerdere groepen van **kinderen catechismuses** geven. Dat vraagt opnieuw de nodige studie en het zoeken naar prenten of verhalen. Mooi is ook het gebruik op zaterdag een preek te houden.

Indien er genoeg interesse is, zal de priester ook streven om zijn volwassen gelovigen een grotere kennis van het geloof bij te brengen. Meer kennis, betekent namelijk grotere bewondering, vurigere liefde, heiligere gelovigen. Hij zal tijdens de week op een avond, of anders ook op zondag, bij een **ge-loofsverdieping** diverse thema's naar voren brengen: bijvoorbeeld de bespreking van de liturgie, kerkgeschiedenis, Bijbelse vraagstukken.

Gelukkig komen er ook volwassenen van buitenaf, die de traditie willen leren kennen, maar nog niet gedoopt of gevormd zijn, of er zijn koppeltjes die het Sacrament van het H. Huwelijk wensen te ontvangen. Allen zullen zij enkele maanden speciaal aparte **catechismuses voor volwassenen** ontvangen.

Het is een gebruik in de Priesterbroederschap dat elk taalgebied een eigen blaadje heeft: bij ons is dat het **Informatieblad**, dat maandelijks of tweemaandelijks verschijnt. De priester dient daartoe diverse bereiken af te

dekken: is er een bericht van de overste? Is er iets uit het leven van de Kerk dat een commentaar nodig heeft? Wat is de gebedsintentie of het puntje ter heiliging van de kinderen? Teksten uit verschillende boeken of internetsites dienen gevonden, vertaald, gescand en gecontroleerd te worden. Natuurlijk is het ook mooi indien hierbij passende afbeeldingen geplaatst worden.

Natuurlijk mogen de prior, of zijn medebroeders, ook de **grote activiteiten** gedurende het jaar niet vergeten, zijnde de jeugdkampen, bedevaarten, Sacramentsprocessie, etc. Veelal dienen daartoe meerdere vergaderingen of ontmoetingen met diverse instanties en personen plaats te vinden.

Eens per maand en eens in het trimester komen respectievelijk de priesters van de taalgroep of van het **district samen** voor diverse vergaderingen, apostolaatsbesprekingen en voordrachten. De prior moet zorgen dat hij de boekhouding en de registers van de sacramenten kan presenteren.

Tussen al deze activiteiten, de gesprekken met de helpende of ook de aanbellende gelovigen of onbekenden aan de voordeur, de persoonlijke aangelegenheden, de telefoongesprekken, e-mails, sms'jes, dient er in de priorij ook tijd te zijn voor de geest van teruggetrokkenheid en stilte. Daartoe is het belangrijk volgens Mgr. Lefebvre, dat er in elke priorij **afgesloten ruimtes** zijn, waar de priesters niet door de gelovigen gevolgd worden zodat zij zich daar kunnen terugtrekken, als

ware in een clausuur. De priorij is niet in het geheel een gemeenschapshuis of een publiek gebouw.

De priester dient volgens de regel ook tijd te nemen voor beweging in de natuur, evenals zijn tweeweekelijkse persoonlijke Biecht ergens bij een goede biechtvader. Belangrijk is ook dat de medebroeders tijd nemen voor elkaar, om een luisterend oor te zijn voor de tegenslagen en kruisen, of successen te delen. Tijdens de week bespreken de medebroeders onderling alle gebeurtenissen in de diverse kapellen zodat ze, bij een eventuele weekendwissel van kapel, volledig op de hoogte gesteld zijn.

Beste Kruisvaarders, moge zo de vraag 'wat doet de priester in de week'

een beetje opgehelderd zijn. Het werkt verduidelikend voor diegenen die misschien geroepen zijn. De priester is dus een veelzijdige, ijverige dienaar in de wijngaard van de Heer.

Danken we vooral O.L. Heer, en in Hem ook Mgr. Lefebvre, die als een kundige zaaier overal ter wereld, niet alleen priesterseminaries, maar ook priorijen heeft gesticht, zodat de priesters het katholiek priesterschap ten volle en veelal met grote vrucht kunnen uitoefenen en het zielenleven van de gelovigen met sacramenten en leer kunnen ondersteunen.

Bidden we in de maand juni als Puntje het gebed voor de heiliging van de priesters! (*Zie binnenkant Schatkist!*)

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

De nieuwe tijd

Kerk en liberalisme

De uitwendige geschiedenis van de Kerk in de 19^e eeuw draagt het stempel van de strijd tussen de Kerk en het liberalisme. Was in de voorgaande eeuw de verbinding tussen Kerk en Staat reeds heel knellend geweest voor de Kerk, de vrijheid die het liberalisme verkondigde, maakte het hoe langer hoe meer gewenst, dat de band verbroken werd. Wel is dit in theorie fout, maar de feitelijke onderdrukking van de Kerk door de Staat deed overal waar het gebeurde, het losmaken van de band in het voordeel van de Kerk zijn, hoe smartelijk de scheiding ook onder menig opzicht was. In Frankrijk werd de scheiding van Kerk en Staat eerst doorgevoerd in 1905 tijdens de regering van E. Combes, die de Kerk wilde uitroeien. Onmiddellijk daarna begon men in Parijs en omstreken met de bouw van nieuwe kerken, wat door

Émile Combes

de opeenvolgende regeringen lange tijd niet was toegestaan, en waarvoor de priesters hun ijver, en de leken edelmoedig de middelen verschaften.

In Italië kwam in 1870 de nationale eenheid tot stand ten koste van de Kerkelijke Staat. Sinds het Congres van Wenen was de Italiaanse kwestie aan de orde geweest. Zij begon haar oplossing te vinden onder leiding van

Cavour

Een Zouaaf

het koninkrijk Sardinië, toen in 1850 Cavour daar minister werd. De katholieke wereld steunde paus Pius IX (1846-1878) in zijn strijd voor het behoud van het kerkelijk grondgebied, ook door het opbrengen van soldaten (Zouaven), tot de Frans-Duitse oorlog voor Napoleon III aanleiding werd zijn troepen uit Rome terug te trekken. Het Koninkrijk Italië overmeesterde toen het laatste stuk van het patrimonium van St. Petrus. Pius IX protesteerde en sloot zich op in het Vaticaan. Zijn opvolgers Leo XIII (1878-1903), Pius X (1903-1914), Benedictus XV (1914-1922) en Pius XI (1922-1939) volhardden in deze wijze van protesteren, totdat op 11 februari 1929 een overeenkomst gesloten werd tussen Pius XI en Benito Mussolini, waarbij de paus afstand deed van de rest van het gebied, maar het Vaticaan en omgeving als soevereine staat terugkreeg. Met dit verdrag was de Romeinse kwestie, die de katholieke wereld en het Koninkrijk Italië bijna een eeuw in spanning hield, opgelost.

In Duitsland maakte de Kerk twee moeilijke perioden door, vooral in

Pruisen. De eerste valt in het begin van de 19^e eeuw. De Pruisische regering had uit alle protestantse richtingen de ene grote Evangelische kerk gevormd; nu was het streven, om ook de katholieken daarin onder te brengen. De middelen daartoe zouden zijn het onderwijs en het stelselmatig bevorderen van het gemengde huwelijk. Op onderwijsgebied poogde men iedere invloed van de Kerk te weren; zodat zelfs kwesties over het godsdienstonderwijs niet door de kerkelijke overheid, maar door de, meestal protestantse, schoolopziener moesten geregeld worden; ook in de vorming van de geestelijken werd de bisschoppen niet de vrije hand gelaten. Inzake de gemengde huwelijken, die veel voorkwamen tussen de protestantse ambtenaren in Silezië en de Rijnprovincie en de inheemse katholieke meisjes, werd verboden, dat er vóór het huwelijk afspraken zouden gemaakt worden aangaande de godsdienstige opvoeding van de kinderen, terwijl bij verschil van mening alle kinderen de godsdienst van de vader zouden volgen. Aartsbisschop Spiegel van Keulen legde de zaak voor aan paus Leo XII (1823-1829), die echter stierf, eer hij zijn beslissing had genomen. Eerst in 1830 kwam het antwoord van Pius VIII (1829-1830), wiens breve "Litteris altero" echter door de Pruisische regering niet aan de bisschoppen werd doorgegeven. In plaats van het breve kregen de bisschoppen een "uittreksel", dat aan alle eisen van de regering toegaf: er behoefden geen waarborgen voor de godsdienstige opvoeding van de kinderen gegeven te worden, en de gemengde huwelijken mochten met

Clemens August Vischering

alle kerkelijke plechtigheid worden ingezegend. De nieuwe aartsbisschop van Keulen, Clemens von Droste-Vischering, bracht het bedrog aan het licht; hij werd in 1837 gevangen genomen, maar het spel was voor de regering verloren. In 1842 kwam Koning Willem IV met zijn gemalin persoonlijk de eerste steen leggen voor de restauratie en de afbouw van de Keulse Dom.

De tweede moeilijke periode valt na de Frans-Duitse oorlog in het jonge keizerrijk, toen Bismarck meende de volkseenheid te kunnen dienen door onderdrukking van een groot volks-

deel. De strijd van Bismarck tegen de Kerk draagt de naam van “Cultuurkamp” en duurde van 1871-1883. De vrijheid van spreken in de kerken werd beperkt (muilkorfwet) en de vrijheid van onderwijs aangetast; de Jezuïeten werden verdreven, het recht van de bisschoppen om priesters in geestelijke ambten te benoemen en hun rechtsmacht over de priesters ingekort, alle staatstoelagen aan geestelijken ingehouden en tenslotte alle kloosterlingen (behalve de zieken-verplegende) uit hun huizen gezet. De aartsbisschop van Posen, Ledochowski, en die van Keulen, Melchers, werden eerst gevangen gezet en daarna verbannen, evenals verschillende andere bisschoppen. In de Rijksdag (parlement, volksvertegenwoordiging) trad het Centrum (politieke partij) krachtig voor de vervolgte katholieken en protestanten op; de leider was Ludwig Windthorst. Leo XIII (1878-1903) zocht in het begin van zijn pontificaat toenadering tot Bismarck, die gaarne daarop inging; sinds 1883 werd de ene wet na de andere afgeschaft, maar het duurde tot 1917 eer de Jezuïetenwet werd opgeheven.

Bismarck

*Ludwig
Windthorst*

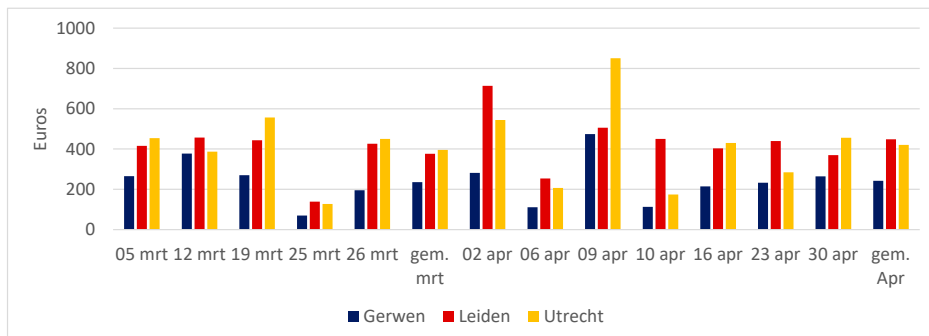

Mieczysław Halka-Ledóchowski

Jaarprogramma 2023

Wanneer? van t/m	Waar?	Wat?
03-06	Utrecht	H. Vormsel (Mgr. A. de Galarreta)
11-06	Gerwen	Sacramentsprocessie
24-06	Utrecht	Derde Orde FSSPX
24-06	Zaitzkofen (D)	Priesterwijding
29-06	Ecône (CH)	Priesterwijding
02-07 15-07	Compostella (ES)	Fietstocht met Broeder René Maria
24-07 29-07	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
30-07 10-08	Nuenen	EK-jongens/meisjeskamp
26-08 27-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
11-09 16-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
16-09	Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
30-09	Utrecht	Derde Orde FSSPX, bedevaart
07-10	Banneux	Bedevaart District Benelux
2 ^e helft oktober	Rome	J.K.I.-reis
21-10	Gerwen	Aanbiddingsdag
28-10	Utrecht	Derde Orde FSSPX

Collecten in de maanden maart en april 2023

Onze Overledenen

Mevr. M.E.V.	Smit-van der Lende	Huizen	11	06	2015
Hr. J.H.	de Beer	Rijswijk	12	06	1986
Br. Samuel	W.H.M. Booms	Harlingen	15	06	2017
Mevr. M.	Finkenflügel-Vosch van Avesaet	Zutphen	19	06	2006
Mevr. M.W.	Groen-Vesterink	Doesburg	28	06	2006

Met deze foto wil Pater de Beer nog eens hartelijk danken voor het inmiddels door de Carmelzusters van Quiévrain vervaardigde Willibrorduskazuifel dat u hem hebt aangeboden voor zijn 25-jarig priesterjubileum! Hij heeft het nu op Drievuldigheidszondag in de St. Willibrordkerk te Utrecht gezegend en voor het eerst gedragen.

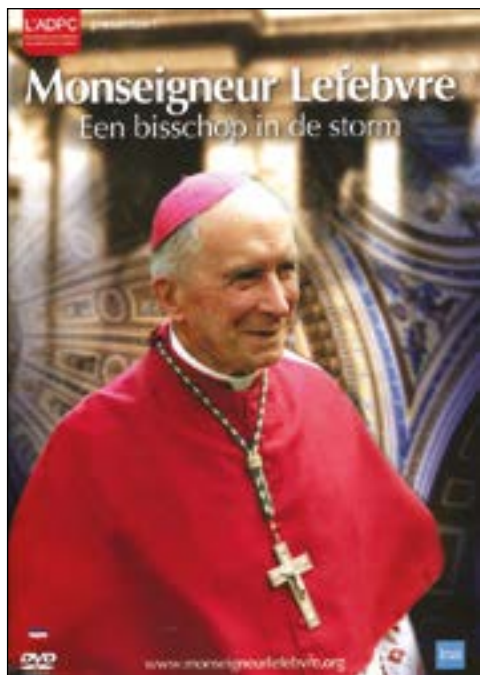
Sacramentsprocessie Gerwen 11 juni 2023

Het welslagen van de Sacramentsprocessie hangt af van gebed voor mooi weer, maar ook iedere vrijwilliger is belangrijk om dit geloofsfeest tot een succes te maken! Helpt u mee? Neemt u dezelfde taak op u zoals in 2022? Denk aan ceremonie, muziek, omgevingswerkzaamheden (kerkversiering, rustaltaren, opruimen, schoonmaken), catering, fotografie, enz.. Meld u zich a.u.b. weer aan op: gerwen.info@fsspx.nl

Welkom zijn:

- Taarten.
- Strooibloemen voor de processie! De strooibloemen zo mogelijk op zaterdag 10 juni naar de priorij brengen, of zelf thuis de bloemblaadjes plukken en op 11 juni meebrengen.
- Bijdrage in de onkosten van deze dag.

Film over
Mgr. Lefebvre,
 nu in het
 Nederlands
 verschenen!

Twee
 nieuw-
 verschenen
 boeken
 over het
huwelijk!

SPELEN – ZINGEN – KAMPVUUR – CATECHISMUS

E.K. – ZOM KER AMP

€130
PER KIND

30 JULI –
10 AUGUSTUS

EK-ZOMERKAMP 2023 TE NUENEN

INSCHRIJVEN

INSCHRIJFEN

VRAGEN?

VLAANDEREN: E.H. DE BRUYN

– HEMELSTRAAT.EK@FSSPX.EMAIL

NEDERLAND: E.H. DE CLERCQ

– M.DECLERCQ@FSSPX.EMAIL

ONLINE INSCHRIJVEN

Kalender Gerwen

Juni

do.	1	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.); <i>in Utrecht H. Vormsel en H. Mis door Mgr. A. de Galarreta</i>
zo.	4	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.); kinderzegen
ma.	5	18.30	H. Mis	H. Bonifatius, biss. en mart. (3 ^e kl.)
di.	6	18.30	H. Mis	H. Norbertus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
wo.	7	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	8	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Feest v.h. Allerheiligst Sacrament (1^e kl.)
vr.	9	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Primus en Felicianus, mart.
za.	10	8.00	H. Mis	H. Margaretha, koningin en weduwe (3 ^e kl.)
zo.	11	7.00	H. Mis	Plechtige viering Sacramentsdag (2^e zondag na Pinksteren); nadien voortzetting v.h. feest in de tuin!
		10.30	Hoogmis	
		12.15	Sacramentsprocessie	
ma.	12	18.30	H. Mis	H. Odulfus, bel. (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Johannes a S. Facundo, bel., en HH. Basilides, Cyrinus, Nabor en Nazarius, mart.
di.	13	18.30	H. Mis	H. Antonius v. Padua, bel. en kerkl. (3 ^e kl.)
wo.	14	7.15	H. Mis	H. Basilius, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
do.	15	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Vitus, Modestus en Crescentia, mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	16	18.00	Lof	
		19.00	gez. H. Mis	Feest v.h. Allerheiligst Hart v. Jezus (1^e kl.)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Gregorius Barbarigo, biss. en bel. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	18	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	19	18.30	H. Mis	H. Juliana v. Falconiëri, maagd (3 ^e kl.); ged. HH. Gervasius en Protasius, mart.
di.	20	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Silverius, paus en mart.
wo.	21	7.15	H. Mis	H. Aloysius v. Gonzaga, bel. (3 ^e kl.)

do.	22	17.30	Lof		
		18.30	H. Mis	H. Paulinus, biss. en bel. (3° kl.)	
vr.	23	7.15	H. Mis	Vigilie v.d. H. Johannes de Doper (2° kl.)	
za.	24	9.00	H. Mis	Geboorte v.d. H. Johannes de Doper (1° kl.)	
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>	
zo.	25	10.30	Hoogmis	4° zondag na Pinksteren (2° kl.)	
ma.	26	18.30	H. Mis	HH. Johannes en Paulus, mart. (3° kl.)	
di.	27	18.30	H. Mis	door de week (4° kl.); Mis (voor sommige plaatsen) v. O.L. Vrouw v. Altijddurende Bijstand	
wo.	28	7.15	H. Mis	Vigilie v.d. HH. Petrus en Paulus, apostelen (2° kl.)	
do.	29	18.00	Lof		
		19.00	gez. H. Mis	HH. Petrus en Paulus, apostelen (1° kl.)	
vr.	30	7.15	H. Mis	Gedachtenis v.d. H. Paulus, apostel (3° kl.)	

Juli

za.	1	9.00	gez. H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; Feest v.h. Kostbaar Bloed v. O.H. Jezus Christus (1° kl.) ; daarna uitstelling tot 12.30 uur
zo.	2	10.30	Hoogmis	5° zondag na Pinksteren (2° kl.); kinderzegen

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 17 en 24 juni (van 10.30-12.00 uur)

Sacramentsprocessie: 11 juni

J.K.I.-bijeenkomsten: 10-11 juni (*Sacramentsprocessie*)

E.K.-bijeenkomsten: 11 juni (*Sacramentsprocessie*)

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 19 juni

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

Juni

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.); <i>in Utrecht H. Vormsel en H. Mis door Mgr. A. de Galarreta</i>
zo.	4	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1 ^e kl.); <i>kinderzegen</i>
vr.	9	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Primus en Felicianus, mart.
za.	10	9.00	H. Mis	H. Margaretha, koningin en weduwe (3 ^e kl.)
zo.	11	-----	geen H. Mis	2^e zondag na Pinksteren; plechtige viering Sacramentsdag in Gerwen!
vr.	16	18.00	Lof	
		19.00	gez. H. Mis	Feest v.h. Allerheiligst Hart v. Jezus (1 ^e kl.)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Gregorius Barbarigo, biss. en bel. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	18	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.)
vr.	23	-----	geen H. Mis	Vigilie v.d. H. Johannes de Doper (2 ^e kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	Geboorte v.d. H. Johannes de Doper (1 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	25	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.)
vr.	30	18.30	H. Mis	Gedachtenis v.d. H. Paulus, apostel (3 ^e kl.)

Juli

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; Feest v.h. Kostbaar Bloed v. O.H. Jezus Christus (1 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	2	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pinksteren (2 ^e kl.); <i>kinderzegen</i>

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 17 en 24 juni (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 4 en 11 juni (*Sacramentsprocessie*)

J.K.I.-bijeenkomsten: 11 (*Sacramentsprocessie*) en 18 juni

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 19 juni

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand

Kalender Utrecht

Juni

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	3	10.30	H. Vormsel en Pont. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.) door Mgr. A. de Galarreta
zo.	4	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.); kinderzegen
vr.	9	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Primus en Felicianus, mart.
za.	10	-----	geen H. Mis	H. Margaretha, koningin en weduwe (3 ^e kl.)
zo.	11	-----	geen H. Mis	2^e zondag na Pinksteren; plechtige viering Sacramentsdag in Gerwen!
vr.	16	18.00	Lof	
		19.00	gez. H. Mis	Feest v.h. Allerheiligst Hart v. Jezus (1 ^e kl.)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Gregorius Barbarigo, biss. en bel. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	18	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	23	18.30	H. Mis	Vigilie v.d. H. Johannes de Doper (2 ^e kl.)
za.	24	11.00	gez. H. Mis	Geboorte v.d. H. Johannes de Doper (1^e kl.); bijeenkomst Derde Orde
zo.	25	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	30	18.30	H. Mis	Gedachtenis v.d. H. Paulus, apostel (3 ^e kl.)

Juli

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; Feest v.h. Kostbaar Bloed v. O.H. Jezus Christus (1^e kl.); daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	2	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 17 juni (van 9.30-10.30 uur)

J.K.I.-bijeenkomsten: 3 en 11 juni (*Sacramentsprocessie*)

E.K.-bijeenkomsten: 11 juni (*Sacramentsprocessie*)

Geloofsverdieping jeugd: zondagen 18 en 25 juni

H. Vormsel: zaterdag 3 juni

Derde Orde: zaterdag 24 juni

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 46

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 48

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 49

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 339

Vrijdag 16 juni 2023

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

3 Brief van de Algemeen-Overste

11 De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw: Koningin van de Belijders, bid voor ons.

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

17 Uitleg van de intentie – Het heilig Lu Monferrato Sprankelende bron van godgewijden

26 Als God roept ...

32 Schatkisten

33 Puntje

38 De Geschiedenis van de Kerk

VAN DE PRIORIJ

41 Jaarprogramma 2023

41 Collecten in de maanden maart en april 2023

42 Onze Overledenen

42 Willibrordkazuifel

43 Sacramentsprocessie Gerwen 11 juni 2023

44 Nieuwe boeken en film

45 E.K. Zomerkamp 30 juli - 10 augustus

46 Kalender Gerwen

48 Kalender Leiden

49 Kalender Utrecht

50 Onze adressen in Nederland

51 District Benelux

51 Colofon